Seychellois

Fortællingen om forsøget på at udvikle en farvevariant af siamesere/balinesere

Tidligere bragt i blad 4/1995

En stille fredag aften engang i augustmåned 1991 sad Elsebeth og jer roligt i sofaen over aftenkaffen. Vi nød vor nyligt hjemkomne lillasilvertickede kat Sally - fra England, da telefonen ringede. Det var Sallys opdrætter Sally Franklin, som ringede på vegne af Pat Turner. Hun fortalte en sørgelig historie om Pat Turner, som på grund af manglende mobilitet og hendes mands forestående flytning til plejehjem var nødt til at skille sig af med sine katte, deriblandt et avlsprogram vedrørende fremavling af en ny farvevariant af siamesere. Vi havde set nogle katte i dette program, da vi året før besøgte Pat, og ved den lejlighed også udtrykte en vis Homozygot hvidmøninteresse for programmet.

På den baggrund var Sally blevet spurgt, om hun ville kontakte os for at høre om vi var interesserede i at overtage programmet, da der tilsyneladende ikke var nogen i England, som var interesseret!! Så var freden spoleret den aften og de næste par dage med.

Hvad går det ud på?

Vi gik i gang med at undersøge, hvad dette program egentlig gik ud på, og fra Pat fik vi sendt en mængde materiale om programmet.

Planen var at udvikle/skabe en ny farvevariant af siamesere og balinesere, på samme måde som en Foreign White er en farvevariant af siameserne. en Seychellois farve, som skulle bestå af en af siameseren/balineserens grundfarver (sort, chokolade, lilla,(cinnamon, fawn) rød og creme + tortievarianten i fuldmaskede) med et hvidmønster, som svarer til harlekin og van (02 og 01 i EMS systemet). Denne nye farvevariant skulle kaldes en Seychellois. Typen for denne kat skulle naturligvis være som foreskrevet standard for

Genetisk skulle denne kat være: homozygot non-aguti: [a a] masket [cs cs] homozygothvidmønstret [S S]

langhåret eller korthåret [II]/[LL] ikke sølv [i i]

Når katte skal være non-agouti (ensfarvet) er begrundelsen, at de pletter af farve, der fremkommer på den hvide baggrund, skal stå klart defineret, hvad en tabbymønstret plet ikke vil komme til. At den skal være masket

giver sig selv, når den skal være siameser/ balineser.

stret vil give en kat med tilstrækkelig mængde hvidt til at give det ønskede hvidmønster.

Med denne genetiske kombination er det også klart, at en parring mellem to Seychellois også vil frembringe Sevchellois, og den eneste variation, der er mulighed for er de rene farver sort/blå chokolade/lilla cinnamon/fawn (når de engang bliver godkendt som siameserfarver) og rød/creme, samt de tilhørende tortievarianter.



Programmet var startet som følge af en eller anden professors genetiske undersøgelse af katte med hvidmønster på øgruppen Seychellerne. Her var der åbenbart en gruppen katte med et stabiliseret hvidmønster, som dækkede fra ca. 5/8 del af katten til kun halen farvet. Denne udbredelse af det hvide på kattene inspirerede Pat Turner, som sammen med en gruppe opdrættere i Cat Association of Britain startede på programmet. De gik meget grundigt til værks, og af papirer, som fulgte med fra England, kan jeg se, at de sågar havde en



SE*Torpakattens Benedictine BAL a 03

"prisliste" over forskellige farvevariationer, som udviklede sig. Desuden havde de en beslutning om, at katte med det korrekte Seychelloismønster skulle navngives efter geografiske steder på øgruppen Seychellerne. (Det har vi fulgt op på, så de to katte der hos os er født med det rigtig Seychelloismønster er begge navngivet efter geografiske navne på Seychellerne (Josè og Kerlan).

Starten på programmet

Som udgangspunkt brugte de to siamesere, som blev parret med bicolour persere.

Planen var så at parre frem og tilbage



siamesere.

i et backcross/intercross system. To bicolour parres for at få en homozygothvidplettet, som dernæst skulle parres med en godt typet siameser

for at få bicolour osv. indtil den rigtige

type siameser var opnået.

Det var sådan set også godt nok i starten af programmet, da der stadigvæk var flere end Pat Turner i projektet, men de resterende opdrættere var faldet fra, og på et tidspunkt stod Pat alene tilbage uden egentlige muligheder for at benytte andre katte end sine egne.

Da hun ikke havde andre muligheder for at komme ud til andre opdrættere for at få parret med "fremmede", anvendte hun sin pænt typede hankat Golden Opportunity at Scintilla. Problemet med ham var bare, at han var rødsilverspottet. Med denne parring blev der bragt sølv ind i programmet. Men det opfattede vi ikke lige som et problem, da vi efter mange og svære overvejelser besluttede at overtage Seychelloisprogrammet.

Afhentning af kattene

Vi skulle overtage fire katte i programmet, som jeg skulle afhente i slutningen af 1999, da hendes mand skulle på et plejehjem langt fra, hvor de boede, og Pat ville af med kattene så hurtigt som muligt.

Jeg drog af sted og hentede kattene hjem.

Scintilla Chockolate Ice (Stroller) chocolate bicolour.

Scintilla Marie Luise (Malou) rødsølvtabbymaksket bicolour.

Linkret Butterfly (Shelly) brunmasket bicolour.

Scintilla Lotus Blossom (Josy) chokoladetortiesmoke bicolour.

Alle kattene havde en rimelig pæn type og var alle orientalske af udseende

Dette var starten på Seychelloisprogrammet i Danmark, som nu er det eneste sted, hvor der arbejdes med dette program.

Avlsrådets velsignelse

En betingelse for at kunne gennemføre dette projekt var naturligvis Felis Dancia's avlsråds accept/ godkendelse af avlsprogrammet. Vi sendte mange lange papirer ind til avlsrådet, hvor vi gjorde opmærksom på hvilke betænkeligheder, vi selv havde i forbindelse med dette. For det første er kombinationen af inhibitorgenet (silver) og maske (siam) mildt sagt uheldigt, så vores første mål skulle være at avle silvergenet væk.

For det andet er alle de hjembragte katte langhårsbærere.

Det kræver en billigelse at parre to langhårsbærere med hinanden, hvor fordelingen af killingernes teoretisk er sådan, at 25 % er langhårede

(javanesere/balinesere) 50 % langhårsbærere og 25 % homycygot korthårede. Problemet er bare, at det ikke er muligt at se, hvem der bærer langhår og hvem der ikke gør, så når den korthårede Seychellois skal fremavles, må der derfor foretages testparringer for at sikre rene korthårede katte.

For det tredje var vi meget opmærksomme på, at det at bringe hvidmønstret ind i siam/orientaleravlen var en følelsesmæssigt vanskelig sag. Vi bad om "vandtætte" skotter mellem Seychelloisprogrammet og det "normale" opdræt. Det løste avlsrådet på den måde, at alle katte i dette program skulle registreres som hhv. ORI-x-sey, SIA-x-sey, JAV-x-sey, og BAL-x-sey (Red. bem. ORI = OSH og JAV = OLH).

Dette uanset om kattene var hvidplettede eller ej. De skulle desuden heller ikke kunne udstilles til bedømmelse samme med de "normale" siam/ orientalere, og derforuden blev de naturligvis registreret med en RIEX kontrol stamtavle.

En pudsig ting jeg senere har fundet ud af er, at da Pat Turner i sin tid arbejdede med at fremavle Foreign White kattene, brugte hun en hvid huskat, som ophav til det hvide gen [W]. Denne kat var naturligvis hvid, og derfor dækkede det hvide over kattens øvrige "synlige" egenskaber. I de senere parringer blev der rent faktisk født adskillige bicolour Orientalere/siamesere, og på trods af der er der i dag ingen, der har betænkeligheder ved at bruge Foreign White katte i det almindelige opdræt.

Målet kan stilles op som den standard, I ønsker skal være gældende den dag Seychellois bliver godkendt:

Forslag til en standard for Seychellois.

Type og pelskvalitet som standard for SIA/BAL/ORI/JAV.

Pelsfarve:

En af de anerkendte maskefarver med hvidt.

De farvede områder skal være tydeligt afgrænsede.

De farvede områder fortrækkes asymmetrisk fordelt med max3/8 farvet og min 5/8 hvidt.

Halen farvet

Ørerne kan være hvide, delvist farvede eller farvede.

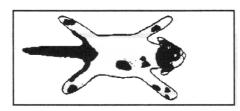
Farvede pletter på benene er ønskelig.

Næsespejl og trædepuder: Rosa eller svarende til pelsfarven elle begge dele Øjenfarve: Siam-blå Bemærkninger: Alle Seychellois bedømmes i en gruppe uanset farve. Såfremt to katte står lige foretrækkes den med mest asymmetriske mønster

Skal gælde for: BAL/SIA n,a,b,c,d,e,f,g,h,j.

Avlsrådet gav sin godkendelse til programmet efter de retningslinjer, der er beskrevet ovenfor. Desuden ønskede avlsrådet løbende at blive informeret om udviklingen i programmet specielt med henblik på hvidmønstret. For at kunne det, men også fordi der

For at kunne det, men også fordi der er en yderst fornuftig foranstaltning, har vi hver enkelt kat i hele programmet registreret i et kartotek med alle relevante oplysninger og en tegning af hvidmønstrer på forfædrene. Med jævne mellemrum sender jeg så disse sider fra kartoteket til orientering til avlsrådet. (Se vedlagte)



(Tegning af Feles Grata Kerlan)

Ovenstående tegning er et eksempel på hvorledes alle kattes hvidmønstrethed er registreret. Disse tegninger sammenholdt med kattens genetiske sammensætninger og tegninger af forældrenes og afkommets giver et utroligt spændende billede af hvidmønstrets udvikling, og opstillet som et stamtræ giver det et godt overblik.

Mulighederne for at få godkendt Seychellois som en selvstændig gruppe indenfor avisgruppen af SIA/ORI/ BAL/JAV, var vi godt klar over måske kunne være tvivlsom, men optimister, som vi er, gik vi i gang med det udgangspunkt at få frembragt min. 15 katte med det korrekte mønster svarende til vores opstillede standard. Men det sidste nye er dog, at FIFe nu har lavet en EMS kode til nye projekter og koden for en korthåret Seychellois skal være SYS (Seychellois shorthair) og for en lanhåret SYL (Seychellois longhair). Så langt så godt.

Vi starter i Danmark

Første mål var at avle silvergenet ud og samtidig fastholde type og anlæg for maske. Det viste sig imidlertid at være mere besværligt end først antaget, da den ene af kattene (Josy) var homozygot silver! Altså fik vi lagt en ekstra generation på projektet, da afkommet efter alle vil være silver. Hun blev parret med Stroller, og i der første kuld blev der da også født en chokoladetortiesmoke vanmønstret javaneser (José), som vi har beholdt.

Malou blev ligeledes parret med Stroller, og her blev der født, hvad vi troede var, en chokolade tortie harle-kin Javaneser (Kerlan). Hende beholdt vi naturligvis også, da hun jo var perfekt til den videre avl. Det har dog beklageligvis senere vist sig, at hun var silver. Det har været utroligt vanskeligt at se silveret på hende før hun blev 1½ til 2 år, og det bekræfter naturligvis det fornuftige i at udskille silverkattene.

Stroller blev desuden parret med vores blåtortiemaskede siameser, og her blev der født en creme bicolour (Ice creme) og en brunmasket bicolour). Her beholdt vi den creme og overlod den brunmaskede til en ung mand i Svedborg, som også fik Josy. Det samarbejde er der desværre ikke kommet noget ud af, og det ærgrer vi os naturligvis den del over. Den brunmaskede viste sig at være af en utrolig god type, men med et hvidmønster der var dårligere end Ice Creme's. Men Ice Creme viste sig at have sternum, og fik kun et kuld med Kerlan, hvor afkommet også havde det. Så han blev naturligvis straks kastreret og givet væk som kælekat. Da vi så ville vende tilbage til 04, viste det sig, at han var død. Så det var endnu en besværliggørelse, da vi i mellemtiden havde fået Stroller kastreret og givet ham væk som kælekat.

Ved nærmere studium af Shelleys baggrund blev vi opmærksomme på, at hendes far var en Snowshoe. Selv om vi laver mange specielle ting, mente vi dog ikke, det ville være smart at bringe et gen for handsker (Hellig Birma mønstret) ind sammen med hvidmønstret, så hun er ikke brugt i programmet.

På grund af flytning holdt vi lav profil i et årstid og lavede kun et enkelt kuld. Det var mellem Malou og San-T-Ree Blues. I denne parring kom der ingen killinger med hvidt men meget overraskende en rød klassisk tabby! Han var virkelig flot - god type og fantastiske ører og profil - men total ubrugelig, da han ikke kunne føres tilbage til den almindelige avl. Han kom også til at hedde Fele Grata Total Vaste of Claccic.

Næste parring mellem Malou og San-T-Ree Blues resulterede i to killinger. en bruntortiemasket bicolour (Vanilla Ice) og en sorttortie bicolour (Vanity Fair Ice). Vanilla var "ubrugelig" pga. moderens silver, men Vanity var helt perfekt til formålet.

Samtidig med denne parring havde en af vore andre hankatte taget sagen i egen hånd og planlagt en parring med Kerlan. Typemæssigt var han god nok, men han var chokoladetickettabby, og så vidt vi ved ikke maskebærer. Men dette uheld resulterede i to killinger som begge var pæne i typen, men ikke hvad vi ønskede. Den ene var chokoladesmoke bicolour og den anden chokoladetigret bicolour. Dvs. den ene var silver og den anden agouti, hvilket diskvalificerede dem begge til videre avl hos os.

Afsætningsmuligheder

Antallet af "ubrugelige" katte voksede, men så blev vi reddet af en opringning fra en hollandsk dame, Annet Wouters, som havde set et billede af en Seychellois i bogen Perfeckt Cats. Et billede er måske så meget sagt, for der har aldrig været opdrættet rigtige Seychellois, så det var kun en tegning. Men hun opdrætter selv javanesere (Mandarin på hollandsk i hendes klub) og havde utrolig meget lyst til at opdrætte Seychellois. Jeg fortalte naturligvis om de "affaldskatte", vi havde, og det bekymrede hende ikke det mindste med kombinationen silver og maske eller silver og hvidmønster.

Hun fik fat på nogle flere opdrættere fra hollandske dissidentklubber, og de var interesseret i vores "overskud". De fik kattene overdraget, mod på et tidspunkt at sende killinger tilbage til os. Vel og mærke killinger med den rette genetiske sammensætning for os. Non-agouti,

non-silver, bicolour, maskebærer, som enten er korthåret langhårsbærer eller langhåret.

De er jo et fund med sådanne mennesker. På den måde får vi jo udvidet den genetiske baggrund, og sparer selv en generation i opdrættet, og selv om der kun skulle komme en eller to killinger tilbage, har det såmænd været turen til Holland værd. Da vi nu havde skaffet os afsætning for eventuelle overskudskillinger, har vi nu roligt kunne lave et par kuld til. José blev parret med vores cinnamonspottede hankat (igen på kattenes eget initiativ - hmm), og resultaterne - chokoladetortiesilverspottet bicolour og en sortsmoke bicolour, som dog i skrivende stund kun er 5 uger gammel, men de tegner begge godt.

Desuden venter José killinger i november. Hun er parret med en brunmasket siameser, og med lidt held kommer der i dette kuld også brugbare killinger.

Hvor går vi hen?

Det vil sige, at det vi for øjeblikket arbejder på er at frembringe/ fremskaffe bicolour orientalere/ javanesere med den rigtig genetiske kombination i passende mængde og så lidt beslægtede som muligt. Disse katte skal så parres indbyrdes, og muligheden for succes i næste generation foreligger. I teorien er sandsynligheden for jackpot ca. 6 % i hver parring.

Men når først vi har de første Seychellois, skulle det være meget enkelt at skaffe det nødvendige antal katte til en godkendelse. To Seychellois parret med hinanden giver 100 % Seychellois. Dvs. at når vi først så langt, er der ingen brug for yderligere udkryds til orientalere - det ville nærmest være som at parre en Foreign White med en orientaler for at få Foreign White. Det vil blive lagt en ekstra generation på.

Men da typen indenfor siameser/ orientalergruppen hele tiden udvikler sig, vil det være nødvendigt at tilføre nyt blod/bedre type til Seychellois gruppen. Det skal naturligvis ske ved at parre en Seychellois med en fuldmasket siameser. en sådan parring vil give 100 % bicolour siamesere, så man bliver nødt til ved en kommende godkendelse af Seychellois at "gøre plads" til denne gruppe mellemled. Denne gruppe kaldte Pat Turner i sit forarbejde til den engelske godkendelse "Seychelloisvarriants", men det dur ikke rigtig, da en variant her i lan-

det betegner en langhårsbærer, men et andet navn for denne gruppe har jeg ikke kunnet komme på andet end det er bicolour siamesere.

Som biprodukt (kan man sige) kunne vi ganske let fremavle bicolour orientalere - vi har dem faktisk nu, men har ikke til hensigt at udvikle det, hvor kønne de så end måtte være. Men muligheden foreligger da. Hvis Seychellois kattene bliver godkendt som farvevariant af siameser, er det ganske enkelt at frembringe alle de bicolour orientalere, man måtte ønske.

Hvorfor nu det?

Jeg er overbevist om, at der nu sidder læsere, som læner sig tilbage i stolen og højt siger for sig selv: "Hvorfor gør de dog det"? - og jeg må indrømme, at det spørgsmål har vi også stillet os selv nogle gange - ja ligefrem mange gange.

I starten var det måske lidt naivitet og romantik, som fik os til at sige ja. Noget med, at det ville være synd, hvis dette program skulle gå i vasken, når det nu var kommet så langt. Og lidt med at når Pat Turner nu havde henvendt sig til os.

Men i dag er vi noget mere afklaret med hvad, og hvorfor vi gør det.

Jeg elsker genetik og har utrolig stor fornøjelse af at planlægge og beregne forskellige udviklingsretninger ved forskellige parringer. Denne begrundelse kombineret med forventningen om at skabe noget smukt - en tro på at en Seychellois vil være en fryd for øjet, når den først engang er frembragt, er nu en væsentligste drivkraft i programmet. Her på vejen til det færdige resultat er vi også kommer forbi nogle utrolige smukke katte. En chokoladetortiesilverspottet bicolour - og gang på gang kommer de og fortæller, hvor mange beundrende kommentarer der får om kattens farve. Det føler jeg er rart, at være med til at skabe noget smukt.

Der er selvfølgelig også efterhånden en vis portion stædighed med i programmet. I starten fik vi mange kommentarer om, hvor fjollet dette program var, hvordan man håbede, at de aldrig blev godkendt, at opbakningen blandt dommerne i FIFe var lig nul osv. osv. Nu er det efterhånden blevet sådan, at nu vil vi altså gøre det færdigt. Vi vil bringe det fornødne antal katte frem til en godkendelse, og så kan man sige nej til den tid, men projektet skal køres igennem. I svage øjeblikke når alt går skævt et kejsersnit kl. 24:00 lørdag nat og næsten alle killinger dør, - når der kun kommer silverkatte i et kuld, osv. - så har tanken strejfet os: Hvad kunne vi dog ikke foretage os for alle de penge, vi bruger på det her?



TetraFeline's AbraCadabra SIA n 03

Eller hvor langt kunne vi ikke være nået med at lave cinnamon orientalere i Danmark, hvis vi havde den plads Seychellois programmets katte fylder? Eller var det ikke nemmere (og også mere acceptabelt), hvis vi nøjedes med at lave bicolour orientalere? Men så går det fremad igen. Kontakten til de hollandske opdrættere som vil arbejde videre - godt nok på deres egen måde - men hvor vi kan få brugbare killinger tilbage, som passer ind i vores planer, har for os være sådan et løft.

Interessen i Danmark har ikke været overvældende. vi har her i Danmark kun fået en henvendelse om en interesse for at være med i programmet, og den har vi ikke været i stand til at følge op, da vi ikke har lavet det store antal killinger, men kun arbejdet langsom fremad.

Men vi fortsætter, og vil forhåbentlig i den kommende periode igen kunne begynde at udstille mellemstationerne. Så ser man pludselig en bicolour orientaler på en udstilling, er det helt sikkert os der er på spil.

Ole Amstrup www.felesgrata.dk



Devanchi Gold Osten SIA n 03

